

Nr 1202

Av fru **Sundberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 107, angående reglering av priserna på jordbruksprodukter, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1045 i Första kammaren)

I proposition nr 107 föreslås att kemiskt ren glukos (stat.nr 17.02.102) överföres till jordbruksregleringen och beläggs med samma införselavgift som motsvarande icke kemiskt ren vara. Detta innebär, att druvsocker, som är den kommersiella beteckningen för varan, kommer att beläggas med en avgift på kr. 1: 07 per kg mot för närvarande utgående tull, som med tullsatsen 12 % på värdet i nuvarande prisläge utgör knappt 10 öre per kg.

Druvsocker tillverkas med majs som råvara, och produktionen av denna vara har under det senaste årtiondet stegrats betydligt. Man beräknar inom Västeuropa årsproduktionen i dag till 160 000 ton, och bland de förbrukande industrierna märkes förutom olika slag av livsmedelsindustrier även fodermedelsindustrin. På sidan 19 i propositionen refereras Priskommitténs åsikter på följande sätt:

Kommittén framhåller, att kemiskt ren glukos torde vid tullbehandlingen vara svår att skilja från den icke kemiskt rena varan, och den blir med gränsskyddets nuvarande utformning avsevärt billigare i Sverige än icke kemiskt ren vara. Prisrelationen utomlands är den omvända. Till följd härav finns en tendens att den icke kemiskt rena varan trängs undan från områden, där den haft sin naturliga användning.

Härav framgår, att kommittén icke haft de rätta underlagen för att korrekt bedöma ärendet. Vad svårigheten vid tullbehandling beträffar är det riktigt att en vara, kemiskt ren, 99,5 %, är svår att skilja från en något lägre kvalitet av druvsocker. Emellertid tillverkas icke någon sådan lägre kvalitet av t. ex. 95 % eller 97 % vara eftersom prisskillnaden vid en tillverkningsprocess skulle bli helt obetydlig. Däremot finns i handeln en 80 % vara, som till utseendet betydligt skiljer sig från vanligt druvsocker. Någon svårighet för tullen att särskilja druvsocker från torrglukos föreligger heller icke. Det torde vara denna svenska torrglukos, baserad på potatisstärkelse och innehållande upp till 40 % dextriner, som avses, när kommittén säger att den kemiskt rena varan trängt undan icke kemiskt ren vara från naturliga användningsområden.

I propositionen påpekas att inom EFTA numera den kemiskt rena varan betraktas som jordbruksvara. Detta är självfallet korrekt, men samtidigt borde då upplysas om att i Danmark avgiften är dkr. 12:20 per 100 kg, motsvarande skr. 8:50 och i Norge nkr. 20:—, motsvarande skr. 14:50. Ett genomförande av den föreslagna åtgärden skulle föra upp den svenska avgiften till kr. 107:— per 100 kg, och ett sådant förfaringsätt med därav åtföljande konkurrenssnedvridningar förefaller märkligt, när samtidigt förhandlingar om utvidgat nordiskt samarbete pågår och man tydligen från andra länders sida nu undviker att vidtaga åtgärder, som avsevärt ökar differenserna, vad det gäller behandlingen vid import av olika produkter.

Importen av druvsocker har de senaste åren legat på cirka 2 800 ton, varav cirka 23 % gått till foderblandningar, 70 % till livsmedelsindustrin och 7 % till läkemedelsindustrin. För foderblandningarna framhålles av fackfolk nödvändigheten att använda druvsocker till kalvfoder och spädgrisfoder. Prisfördyringen för lantbruket vid ett genomförande av förslaget uppgår på basis av de senaste siffrorna till cirka kr. 600 000:— per år.

Av livsmedelsindustrin är bageriindustrin den största förbrukaren. Storförbrukare är även barnmatsindustrin, där speciellt den kariesprofylaktiska nyttan starkt framhålles. Övriga förbrukare är slakteriindustrin, glassindustrin, industrin för tillverkning av puddingpulver, saft, sylt, kryddblandningar m. m. Den i propositionen nämnda användningen inom konfektyrindustrin är praktiskt taget obefintlig, och till läkemedel användes cirka 200 ton.

Dessa två senaste användningsområden kan enligt nuvarande bestämmelser komma i åtnjutande av prisutjämning, varför den fördyrande effekten skulle elimineras för dessa industrier. På s. 60 i propositionen anför departementschefen, att »det förutsätts därvid, att den kemiskt rena glukosen kan prisutjämnas enligt samma villkor som gäller för glukosen». Denna bestämmelse kommer att bli av ingen praktisk betydelse, såvida icke nu klart utsäges att även andra industrier skall kunna efter prövning komma i åtnjutande av samma behandling. Skulle så icke bli fallet, kommer definitivt vissa tillverkningar, som i dag sker inom landet, att förläggas till annat EFTA-land.

Avsikten med den föreslagna avgiftsbeläggningen torde från jordbrukets sida ha varit att gynna den egna svenska stärkelseindustrin och därmed potatisodlingen. En sådan effekt kommer emellertid endast till mycket ringa grad att uppnås, eftersom de bortfallande kvantiteterna druvsocker till alldeles övervägande del kommer att ersättas av vanligt socker, exempelvis för bageriindustrin och slakteriindustrin, fastän detta betyder ett steg bakåt i den tekniska utvecklingen. För fodermedelsindustrin kan resultatet bli att i stället för druvsocker import sker av mjölksocker till ungefär det dubbla priset. Mjölksocker har av någon okänd anledning icke kommit att omfattas av regleringen.

Några nämnvärda regleringsmedel kommer icke att inflyta eftersom avgiften i praktiken närmast blir prohibitiv. Den för förhandlingsdelegationerna kanske något oväntade effekten kommer att bli en ökad import av råsocker till den svenska sockerindustrin i stället för import av den på majs baserade högförädlade produkten druvsocker. Den svenska livsmedelsindustrin får omställningskostnader och förhindras att begagna en råvara, som på grund av sina goda tekniska egenskaper i ökad utsträckning användes på kontinenten.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte uppdraga åt Kungl. Maj:t att lämna jordbruksnämnden sådana anvisningar vid tillämpningen av regleringen, att även andra industrier än konfektyr- och läkemedelsindustrierna skall efter prövning kunna komma i åtnjutande av prisutjämning vid import av kemiskt ren glukos.

Stockholm den 25 april 1969

Ingrid Sundberg (m)

Nr 1203

Av herr **Adamsson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 71, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

(Lika lydande med motion nr 1046 i Första kammaren)

Stockholm den 29 april 1969

Erik Adamsson (s)

Rolf Clarkson (m)

C. G. Regnell (m)
